

Jeg føler mig særlig foranlediget til at minde Folkethinget om, at man skal være noget varsom med saaledes gennem motiverede Dagsordener at udtale Fordømmelsesdomme over den Fremgangsmaade, der er brugt af forskellige Myndigheder, da der har været Exempel paa, at Thinget har været noget hastigt til saaledes at fælde Domme, og det tilkommer nærmest mig at erindre derom; for saa vidt som jeg sigter til en Dom, der fældtes over en Embedsmand, som forterede under mig i min daværende Stilling som Justitsminister. Jeg tillod mig den Gang at advare Thinget mod at fælde en Dom, forinden det havde undersøgt Sagen, men man ændrede ikke denne min Advarsel. Da Undersøgelsen havde fundet Sted, viste det sig, — og jeg tillod mig at meddele Resultatet til Thinget gennem dets ærede Formand —, at de Forudsætninger, hvorpaa man havde bygget sin Fordømmelsesdom, vare vigtige, men Dommen var ikke desto mindre bleven udtalt og fældet. Jeg sigter naturligvis til den Forespørgsel, som fandt Sted i Mødet den 10de Novbr. 1874 angaaende visse Forbud, der skulde være udstedte af nogle Politimestre, og som man mente vare stridende mod Grundlovens § 88. Denne Forespørgsel endte med, at der blev stillet og naturligvis vedtaget en Dagsorden, der udtalte, at Folkethinget ikke kunde erkjende, at de i Forespørgslen omhandlede Forbud lode sig forene med Grundlovens § 88, og man knyttede fremdeles dertil en Forventning om, at Justitsministeren vilde passe bedre paa sine Politimestre i Fremtiden. Det ene af de to Forbud, hvorom der var Tale, var et, der skulde være afgivet af en Politimester paa Lolland imod Afholdelsen af et Møde om Søndagen. Jeg havde udtalt angaaende dette Forbud, at det tilfælde, hvortil der sigtedes, ikke var mig bekendt ad officiel Vej, og at der ikke efter min Opfattelse havde været Anledning for mig til derom at anfille nogen Undersøgelse. Med Hensyn til hvorledes det egentlig hængte sammen med de Fremstillinger, der gaves desangaaende, yttrede jeg, at jeg havde nogen Tvivl om de virkelig vare berettigede, og da man stillede Forslaget til en Dagsorden, udtalte jeg, at jeg selvfølgelig ikke kunde udtale Noget om Realiteten af Sagen, da jeg ikke kjendte den, men jeg bemærkede, at det maatte være paa Thingets eget Ansvar. Ikke desto mindre vedtog Thinget en saadan Dagsorden, der indeholdt en Fordømmelsesdom over Embedsmandens Afserd og stemplede ham som den, der havde handlet imod Grundlovens § 88; og da der derefter, som sagt, anfillede Undersøgelser, viste det sig, at den paa-gjældende Embedsmand kun havde udstedt et saadant Forbud, som han ikke blot var berettiget, men endog forpligtet til, idet han kun havde udstedt et Forbud imod Afholdelsen af en stænde Forsamling midt under Gudstjenesten i den paa-gjældende By. Meddelelse herom blev, som be-

mærket, gjort til Thinget fra mig, men man hørte ikke senere Noget om den Sag. Der er ikke bleven udtalt Noget om, at Folkethinget har fortrudt den Dom, som det saaledes temmelig forhaftet havde fældet for henimod fem Fjerdingaar siden. Det forekommer mig imidlertid, at dette maa være et advarende Exempel for det ærede Folkething til ikke at være saa hurtig til at udtale en Dom om, at der er handlet uberettiget, at man har gjort sig skyldig i Brud paa klare Love osv.

Formanden (Krabbe): Folkethingsmanden for Odense Amts 1ste Valgkreds har Ordet.

Det. Hansen: Jeg frasælber Ordet.

Formanden (Krabbe): Folkethingsmanden for Hølbæk Amts 2den Valgkreds har Ordet.

H. Jensen: Jeg vil blot tillade mig at udtale et Par Ord til anbefaling for den Dagsorden, der foreligger. Man kan unegtelig sige, at man lever i Fortolkningernes Tid; man faar mange forskellige Fortolkninger ud af Lovens klare Ord. For det Første faar man fra Skoledirektioner, som ikke kunne bruge de Indstillede, den Fortolkning frem, at man ikke har været billig eller skjønsom; naar vedkommende Kaldsberettigede ikke finder, at der er foretaget et billigt og skjønsomt Udvalg, skal det betyde, at de Indstillede ikke ere værdige eller skikke, hvilket jo er Lovens klare Ord, og denne Fortolkning har den høitærede Kultusminister tiltraadt; altsaa er det ogsaa hans Fortolkning. Derpaa kommer det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Brix) og fortolker Bestemmelsen derhen, at der maa søies til — det staar nemlig ikke i Loven — Ingenksom helst skiftet eller værdig. Endelig kommer det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagb) og siger, at der maa staa: Nogensomhelst skiftet eller værdig; men heller ikke dette Ord findes i Loven. Det er en Mangel, at saadanne Ord, som de Herre kunde bruge til den rette Fortolkning, ikke ere komne ind i Loven; men man kan virkelig ikke lægge saadanne Ord ind for at faae den Fortolkning, man ønsker. Det ærede Medlem for Hølbæk Amts 1ste Valgkreds (O. Pedersen) oplyste at ikke alle Skoledirektioner forholdt sig saaledes som den her omtalte, og jeg kan stadfæste, at det er Sandhed. Jeg er Medlem af Merløse og Kudse Herreders Skoledirektion, og vi have ikke kunnet gjøre den Fortolkning gjældende. Der er for ganske kort siden gjort en Indstilling af et Sogneraad paa en Kandidat til et Kirkefangerembede, som ikke havde Karakter for Sang, medens de to næste havde det; men vi fandt ingen Anledning til at sende Indstillingen tilbage til fornyet Indstilling. Vi kunde godt følge Lovens klare Ord og gjøre et Valg mellem de To af de Indstillede, som vare fuldstændig kvalificerede. Saa vidt mig bekendt,